

Spis treści

1 Średniowanie w układach statystycznych	1
2 Losowanie konfiguracji. Metoda Monte Carlo	1
3 Błądzenie	2
4 Generatory liczb pseudolosowych w Java ^{TM}	2
5 Zadania (BBO)	3
6 Zadania (BBC)	3
7 Zadania (BBP)	4

TEMAT: MODELE BŁĄDZENIA
OMAWIAMY KRÓTKO ALGORYTMY STOSOWANE W TZW. 2-WYMIAROWYCH
MODELACH BŁĄDZENIA. TRZY RODZAJE MODELI. PRÓBKOWANIE
MONTE CARLO. ZADANIA.

Podstawa: Binder, Heermann, Monte Carlo simulations in statistical physics, Springer, 1997

1 Średniowanie w układach statystycznych

Statystyczna wartość średnia fizycznej wielkości $A(\mathbf{x})$, obliczona po zespole możliwych konfiguracji $\mathbf{x}$ układu fizycznego jest dana wyrażeniem

$$\langle A(\mathbf{x}) \rangle = \frac{1}{Z} \int d\mathbf{x} \exp[-\mathcal{H}(\mathbf{x})/k_B T] A(\mathbf{x}), \quad (1)$$

gdzie $\mathcal{H}(\mathbf{x})$ jest Hamiltonianem układu, k_B jest stałą Boltzmana, T temperaturą. Wielkość $\mathbf{x}$ reprezentuje przestrzeń parametrów układu (stopni swobody).

Dla przypomnienia podamy jeszcze wyrażenie na tzw. sumę statystyczną Z układu, która wchodzi do definicji średniej A :

$$Z = \int d\mathbf{x} \exp[-\mathcal{H}(\mathbf{x})/k_B T]. \quad (2)$$

Znajomość Z pozwala wyznaczyć ważne własności fizyczne układu.

Wielkość

$$p(\mathbf{x}) = \frac{1}{Z} \int d\mathbf{x} \exp[-\mathcal{H}(\mathbf{x})/k_B T], \quad (3)$$

gra rolę prawdopodobieństwa pojawienia się konfiguracji $\mathbf{x}$.

2 Losowanie konfiguracji. Metoda Monte Carlo

Metoda Monte Carlo wychodzi z założenia, że całkę (1) można zastąpić sumą po skończonej liczbie konfiguracji wybranych losowo. Mamy

$$\langle A(\mathbf{x}) \rangle = \frac{\mathbf{1} \sum_{\mathbf{l}=1} \exp[-\mathcal{H}(\mathbf{x}_{\mathbf{l}})/\mathbf{k}_{\mathbf{B}}\mathbf{T}] A(\mathbf{x}_{\mathbf{l}})}{\mathbf{Z} \sum_{\mathbf{l}=1} \exp[-\mathcal{H}(\mathbf{x}_{\mathbf{l}})/\mathbf{k}_{\mathbf{B}}\mathbf{T}]} . \quad (4)$$

Losowy wybór konfiguracji przeprowadzany jest numerycznie z wykorzystaniem generatorów liczb pseudolosowych. Takie metody noszą nazwę metod Monte Carlo.

3 Błądzenie

Model błądzenia można stosować w wielu sytuacjach fizycznych, np. w zagadnieniach makromolekuł zawieszonych w cieczach. Najprostszy model błądzenia polega na przypadkowym odwiedzaniu równoodległych punktów sieci (1-0, 2-u lub więcej wymiarowej) z jednakowym prawdopodobieństwem. Zadanie polega na znalezieniu konfiguracji (ciągu odwiedzanych punktów) złożonej z określonej liczby punktów.

Odróżnia się przy tym model prosty bez ograniczeń (BBO), model bez cofania się do poprzedniego punktu (BBC) oraz model bez przecięć (BBP). Kolejne mnemoniki oznaczają *błądzenie bez ograniczeń* / *cofania* / *zapętleń*.

Sumy statystyczne dla odpowiadających modeli można obliczyć. Są one następujące:

$$Z_N^{BBO} = z^N \quad (5)$$

$$Z_N^{BBC} = (z - 1)^N \quad (6)$$

$$Z_N^{BBP} \rightarrow N^{\gamma-1} z_{\text{eff}}^N, \quad z_{\text{eff}} < z - 1 . \quad (7)$$

γ jest wykładnikiem krytycznym. Wielkość z jest liczbą współrzędnych. W przypadku 3 wymiarów ani *gamma* ani z_{eff} nie dają się wyznaczyć analitycznie.

Średnia odległość $\langle R \rangle$ pomiędzy początkiem i końcem drogi błądzącego wędrowca jest dana wzorem

$$\langle R \rangle = \frac{1}{\text{Liczba}_{\text{prbek}}} \sum_{i=1}^{\text{Liczba}_{\text{prbek}}} r_i , \quad (8)$$

gdzie r_i jest odległością początek-koniec (p-k) i -tej próbki.

4 Generatory liczb pseudolosowych w Java^{TM}

Klasa `Random` wyposażona jest w wiele generatorów liczb losowych.

Generator liczb pseudolosowych rozpoczyna działanie korzystając z czasu zegara systemowego. Można też uruchomić go zadając tzw. ziarno, np. z konstruktorem `Random(long ziarno)` lub `setSeed(long ziarno)`.

Z a d a n i e 1.

(Arnold, Gosling) Napisz program, który testuje metodę `nextGaussian()`, wypisując rozkład wyników losowania dla dużej liczby prób w postaci wykresu (wystarczy wykres tekstowy z gwiazdek).

Tablica 1: *Publiczne (public) metody klasy Random*

metoda	następna liczba pseudolosowa typu
boolean nextBoolean()	boolean: true, false
double nextDouble()	double, < 0.0, 1.0 >
float nextFloat()	float, < 0.0, 1.0 >
int nextInt()	int < Integer.MIN_VALUE, Integer.MAX_VALUE >
int nextInt(int n)	int, < -n, n >
long nextLong()	long, < Long.MIN_VALUE, Long.MAX_VALUE >
nextGaussian()	z rozkładem Gaussa, średnia=0, odchylenie=1.
...	...

5 Zadania (BBO)

Zadanie 2.

W bibliotece Math Java^{TM} znajdziemy metodę random(), która generuje liczby pseudolosowe z przedziału (0, 1). Przeprowadzić następujący test generatora. Wygenerować dostatecznie długi ciąg par liczb pseudolosowych (x_i, y_i) . Odwzorować je na kwadrat (L, L) , gdzie $L = 200$. Sprawdzić na oko czy gęstość wygenerowanych punktów jest jednakowa. Obliczyć średnią gęstość punktów $\langle \rho(i, j) \rangle$, ważąc liczbę punktów w otoczeniu węzła (i, j) według wzoru

$$\langle \rho(i, j) \rangle = \frac{1}{4\Delta^2} \sum_{k=i-\Delta, l=j-\Delta}^{k=i+\Delta, l=j+\Delta} \rho(k, l),$$

gdzie $\rho(i, j)$ jest liczbą punktów w kwadracie $\langle i, j, i+1, j+1 \rangle$. Narysować $\rho(i, j)$ (Kolory). Wykonać obliczenia dla $\Delta = 1, 2$.

Zadanie 3.

Wykonaj opisany wyżej test dla metod podanych w Tabeli 1.

Zadanie 4.

Napisać algorytm BBO. Na tej podstawie utworzyć program w Java^{TM}, który oblicza $\langle R \rangle$ - odległość początek-koniec, w funkcji liczby kroków N, na sieci 2-u wymiarowej.

Zadanie 5.

Wyznaczyć liczbę pętli wykonanych w BBO w funkcji N.

Zadanie 6.

Sprawdzić numerycznie prawo Einsteina $\langle R^2 \rangle \sim t$, gdzie t jest czasem błędzenia, wykonując algorytm BBO w 2, 3 i 4 wymiarach.

6 Zadania (BBC)

Zadanie 7.

Napisz program (Java^{TM}) BBC.

7 Zadania (BBP)

Z a d a n i e 8.

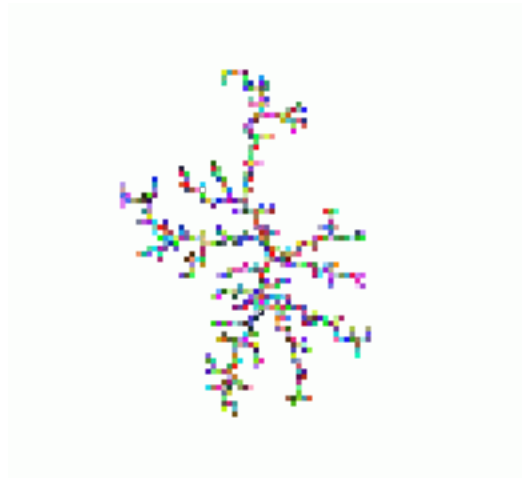
Napisz program (Java^{TM}) BBP.

Z a d a n i e 9.

Napisać program realizujący algorytm BBP. Zmieniając krok i rozmiar próbki wyznaczyć średnią długość początek-koniec w kierunkach x i y oddzielnie, fluktuacje tych wielkości i średni czas wykonania w funkcji długości kroku. Wyniki porównać z dokładnymi.

Z a d a n i e 10.

Diffusion Limited Agregation (DLA). W problemie DLA startuje się z zarodkiem kryształu umieszczoną w centrum sieci. Z brzegu sieci wyrusza atom - "błądzący wędrowiec". Jeśli znajdzie się on w węzle przylegającym do zarodku to zostaje tam umieszczony na stałe. Wyrusza wtedy z brzegu sieci następny błądzący atom, itd. Napisać program realizujący schemat DLA.

Diffusion-limited aggregation